เพลงไพเราะในอดีต..

นำเสนอเมื่อ : 18 ม.ค. 2552

เป็นกาขาวโลดแล่นในแดนหงส์

ไม่ยืนยงคงมั่นดังเขาว่า

อนิจจากาน้อยด้อยราคา

ไม่สง่าอ่าองค์ดังหงส์งาม

หงส์เหมเอมอ่าสง่าเหลือ

ไม่โอบเอื้อกาขาวราวเหยียดหยาม

แม้เจ้ากาวางท่าสง่าตาม

ยังดูทรามเพราะเขาเห็นเป็นเช่นกา

กาแกมหงส์คงงามกว่ากาไหน
แต่ยังไงเขาก็เห็นเป็นกาหนา
กลับสู่แคว้นแดนกาอย่ารอรา
คงดีกว่ากาแกมหงส์ในดงทอง.

เป็นนิยามเตือนตนคนพลัดถิ่น
ถูกเขาหมิ่นดวงมานพาลหม่นหมอง
ไม่ระวังใจตนหลงลิ้มลอง
อาจต้องหมองใจเศร้าเขาชิงชัง

เหมือนกาขาวพลัดถิ่นดินแดนหงส์
ไม่ยืนยงคงมั่นดังใจหวัง
สกุลกาไม่เท่าหงส์ที่โด่งดัง
คงต้องหลั่งน้ำตาหาไม่เจียม

หากสังคมโอบเอื้อเกื้อหนุนบ้าง
คงอยู่อย่างสดใสใจล้นเปี่ยม
อันไมตรีที่ได้หาใดเทียม
ย่อมยอดเยี่ยมเปี่ยมสุขกันทุกทาง

สกุลกา

เห็นเจ้าเป็นกาอุตส่าห์จะให้เป็นหงส์
เสริมแซมลายลงคงศรีศักดิ์ปักษา

โผนบินเล่นอยู่เข้าสู่ยังห้วงเวหา

เหลิงเลยทีท่าพลันหยามว่าแผ่นดิน

ประณามธรณี

หยามทางหยามที่ให้มีราคิน

เริงเล่นเมฆาหลงว่าเคยชิน

โผเพลินบินสิ้นแรงจากฟ้า

หวนคืนรังเก่าที่เจ้าได้เคยจากมา

เพราะความเป็นกาคนเขาว่าเจ้าทราม

ขอบคุณที่มาของเพลง www.bloggang.com